

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Вакуленко Ю. В., керівник навчально-наукового інституту інформаційних та інноваційних освітніх технологій, доцент кафедри інформаційних систем

та технологій, к.с.-г.н., доцент

Бондаренко М. О., методист II категорії деканату факультету економіки та менеджменту

Сазонова Н. А., методист деканату факультету економіки та менеджменту, асистент кафедри інформаційних систем та технологій

Реформи в сучасній українській освітній системі дали суттєвий поштовх розвитку системи забезпечення якості освіти. Вхідження України в європейський освітній простір стало рушійною силою у цьому напрямку. Створення конкурентоспроможного продукту для світового ринку праці є запорукою процвітання держави. Прогрес системи вищої освіти та підвищення якості вищої освіти має бути пріоритетним шляхом будь-якої держави, оскільки це суттєво впливає на стан економіки зокрема та суспільства в цілому [1]. На сучасному етапі розвитку виокремлюють такі складові якості вищої освіти [2]:

- якість потенціалу вищої освіти;
- якість процесу вищої освіти;
- якість результату вищої освіти.

Якість потенціалу вищої освіти виражається в таких характеристиках, як якість освітніх стандартів, освітніх програм, матеріально-технічної бази, навчально-методичних матеріалів, викладання, підготовки фахівців, виховання, наукових досліджень, якісний склад науково-педагогічного персоналу тощо.

Якість процесу вищої освіти – це якість освітніх технологій, застосування активних форм навчання, контролю освітнього процесу, якість мотивації викладацького складу на творчість і ефективність науково-педагогічної діяльності, інтенсивність освітнього процесу, система управління вищою освітою.

Якість результату освітньої діяльності включає в себе розпізнавання й

реалізацію індивідуальних здібностей і особливостей здобувачів вищої освіти, задоволення вимог роботодавців, оволодіння методологією самоосвіти, наявність гарантії застосування отриманих знань і практичних навичок у майбутній діяльності.

Як зазначено вище, підвищення якості вищої освіти, в першу чергу, залежить від якості викладання навчальних дисциплін. На останній показник впливає ряд чинників [3, 5]:

- теоретично-методичний рівень викладання;
- педагогічна майстерність викладача;
- матеріально-технічне забезпечення;
- готовність здобувачів вищої освіти сприймати та засвоювати знання.

Сучасні освітні технології мають сприяти індивідуалізації та диференціації навчання, формуванню творчого мислення та самостійності здобувачів вищої освіти. Нестандартні підходи до викладання, в першу чергу, характеризуються спрямованістю викладача на бажаний результат. З впровадженням в освітній процес сучасних освітніх технологій роль викладача стає більш схожою на роль консультанта, що вимагає досконалої психолого-педагогічної підготовки [4].

Підготовка здобувачів вищої освіти у сучасних умовах має забезпечувати високий професіоналізм майбутнього фахівця, оскільки їм доведеться працювати в умовах жорсткої конкуренції. До того ж, сучасні фахівці мають бути готові до постійного навчання, саморозвитку та здобуття нових компетентностей. Зміст освіти динамічний, постійно змінюється. І той, хто не займається самоосвітою, ризикує втратити свою конкурентоспроможність на ринку праці.

Актуальним залишається питання пошуку сучасних ефективних методів навчання та їх впровадження. Сучасні освітні технології сприяють створенню інноваційного клімату у закладі вищої освіти, що дозволяє готувати висококваліфікованих, конкурентоспроможних працівників, які здатні

виконувати творчі завдання різної складності.

Формування інноваційного середовища в освіті передбачає поєднання навчання та науково-дослідної діяльності здобувачів вищої освіти, оптимальне співвідношення класичних методів навчання з сучасними освітніми технологіями. Зазначені чинники впливають на багатовекторність, гнучкість та ефективність освітнього процесу.

Варто пам'ятати, що використання сучасних освітніх технологій під час викладання навчальних дисциплін у закладах вищої освіти має бути спрямоване, в першу чергу, на покращання якості надання освітніх послуг, підвищення якості одержуваних результатів. Отже, підвищення якості освіти сприятиме підвищенню конкурентоспроможності фахівців та популяризації вищої освіти як такої.

Список використаних джерел

1. Герасимчук З.В. Проблеми та перспективи становлення інноваційного потенціалу в регіонах України / З.В. Герасимчук, Н.С. Куцай // Регіональна економіка. Науково-практичний журнал. – 2010. – № 1. – С. 48–52.

2. Голубенко О. Освітні стандарти як інтерфейс між освітою та сферою праці [Електронний ресурс] / О. Голубенко // Режим доступу: <http://www.ualogos.kiev.ua/fulltext.html?id=624>.

3. Лавриненко Л. М Інтелектуальна складова інноваційного зростання / Л. М. Лавриненко // Наукові дослідження розвитку світової економіки: пропозиції, теорії : зб. наук. праць з актуальних проблем економічних наук : у 2-х ч. Ч. 1. – Херсон : Гельветика, 2015. – Ч. 1. – С. 159–165.

4. Паутова Л. Є. Акмеологическая продуктивность инновационной позиции преподавателя в развитии творческой готовности студентов к профессиональной деятельности : автореф. дис. на соискание науч. звания канд. псих. наук. – Шуя. : «Полиграфия-Центр», 2004. – С. 90–91.

5. Управління якістю освіти: досвід та інновації: колективна монографія / під заг. ред. Л.Л. Сушенцевої, Н.В. Житник. – Дніпропетровськ: ІМАпрес, 2014. – 462 с.